

**Tartalom**

- Iskolánk bemutatkozása
  - Eredmények
  - Révairól vetélkedtünk
  - Diákdiri Választás
  - Egy arc a Révaiból
  - Istenhit és a modern tudományok
  - A Révaiból a polgármesteri székbe
  - Így látjuk mi, avagy CET-LIK gondolatok a diákdiri választásról
  - Indulunk tovább - The truth is out there...
  - Halál voltam
  - Tárlat titokban
  - Soha nem vagy egyedül
  - Januári este
- 

## Iskolánk bemutatkozása

**1998. december 4-én** elindult egy eseménysorozat, amelyen városunk iskoláival ismerkedhettünk meg. A helyet a **Petőfi Sándor Művelődési Központ** biztosította. **Elsőként iskolánk kapta meg a lehetőséget a bemutatkozásra.** A nézőtér zsúfolásig megtelt érdeklődő tanárokkal, diákokkal, barátokkal. Mi mással kezdődhetett volna az előadás, mint a híres, minden révais diák által jól ismert és sokat dúdolt Révai-blueszal, Szombathelyi tanár úr énekegyüttesének előadásában. A hangulatos dallamokat Horváth Péter igazgató úr megnyitó beszéde követte, melyben köszöntötte a jelenlévőket, és pár mondatban bemutatta iskolánkat. Ezután Wenczel Imre tanár úr gondolatait hallgathattuk meg a színpadon munkájáról, akik itt három színdarabot adtak elő. Az első darabot a kezdő színpadon mutatták be. Orpheusz és Eurüdiké története elevenedett meg a színpadon. Ezután ismerkedhettünk meg a már gyakorlottabb előadókkal, akik Pisti a vérzivatarban c. művet játszották. A színpadon bemutatóját a PaThália előadás zárta. Ők már több versenyen is elindultak, többek között a Kisfaludy-napok rendezvénysorozat aranyermeseinek mondhatják magukat. Tavaly jelent meg a Révai Diákantológiája, a Kikötő, melyben iskolánk tanulóinak verseit olvashatjuk. Ezen a délutánon ebből is hallhattunk néhány verset, a fiatal írók előadásában. Majd versenygyőztes vers-, próza- és balladamondóink mutatkoztak be egy-egy kedvenc művükkel. Az előadás kis szünet után folytatódott tovább. Az előcsarnokban ezalatt a diákok rajzaiból, festményeiből, grafikáiból láthattunk kiállítást, mely még egy hónapig nyitva állt az érdeklődők számára. A szünet után a zenei produkcióké lett a főszerep. A fiatal zenészek hárfán, zongorán, fuvolán, furulyán különböző műveket adtak elő. Volt aki kamarazenélésben vett részt. Majd az iskolánk tanulóiból alakult citerazenekar színvonalas játéka rendkívül jó hangulatot teremtett. Végül az estét a táncosok előadása zárta. A két műfaj képviselői egymás után következtek a színpadon. Először a néptáncosok vidám előadását élvezhettük, majd a versenytáncosok következtek. A közönség megismerhette iskolánk kulturális életét, s mi révaisok pedig büszkék lehettünk az ott bemutatkozott fiatal tehetségekre, akik tovább öregbítik iskolánk hírnevét.

Maros Eszter, Pongrácz Petra

---

## Eredmények

**Kürschák József országos matematika verseny:**

Zábrádi Gergely (11.F) 5. hely

**Öveges József**

Csapat 4. hely

Dömötör Csilla 9.F

Vörös László 10.F

Simon Győző 10.F  
Németh Dezső 9.F  
*Egyéni összetett:*  
Simon Győző 2. hely

**Izsák Imre középiskolai természettudományi verseny:**

Zábrádi Gergely (11.F) (matematikából és fizikából is) 3. hely

**Arany János Nyelvi Verseny országos döntőjében:**

Tóth Ádám (7.F) 1. hely

**GRATULÁLUNK!**

---

## Révairól vetélkedtünk

Emlékszem, minden vágyam az volt, hogy a Révai Miklós Gimnázium tanulója lehessen. Mikor ez az álom beteljesült, még madarat is lehetett volna velem fogatni. Már akkor is érdekelt, ki is volt Révai, és miért pont róla neveztek el ezt a nem mindennapi gimnáziumot. A régi iskolámban nem sokat tanultam róla, így nagy érdeklődéssel hallgattam végig szeptemberben Takács László tanár úr előadását, aki a híres rajztanár életéről és munkásságának fontosságáról beszélt. Azután az irodalom óra után még büszkébb voltam arra, hogy én is révais diák vagyok, és úgy éreztem, többet kell tudnom az iskoláról, és magáról az alapítóról is. Barátnőim is ugyanezen véleményen voltak, így beneveztünk arra a versenyre, ahol az elsősök megmutathatták azt hogy mit tudnak a latint oly jól ismerő emberről. Mi hárman már többször is versenyeztünk együtt, ismertük egymás képességeit, és az eddigi sok közös munka készítetett minket arra, hogy újból együtt dolgozva megmértezzük magunkat. A vetélkedő két fordulóból állt. Az első fordulón hat elsős csapat várta a pillanatot, hogy elkezdhesse a feladatlapok kitöltését. Itt elsősorban Révai életéről kérdeztek minket, de helyesírási tudnivalókra is szükség volt. A tesztkérdések néha elbizonytalanítottak bennünket, mégis reménykedve vártuk a holnapot, a továbbjutottak névsorának kihirdetését. Másnap megtudtuk, hogy a 9. A mindkét csapata készülhet a verseny második fordulójára. Ez már nehezebb volt. Az iskola történetével kapcsolatos kérdésekre kellett válaszolni. A vetélkedőt megelőző napokon a folyosókon bolyongtunk: felkerestük az emlékhelyeket, a könyvtárban elolvastuk Révai levelét is. A szóbeli fordulón négy csapat közül választották ki a legfelkészültebbet. Azt hiszem, és bízom abban, hogy véleményemmel nem vagyok egyedül, ez a verseny elsősorban nem arról szólt, hogy ők győztek, ti veszítettetek, hiszen itt mindenki győztes volt. Győztes, mert egy olyan embert ismerhettünk meg jobban, aki a magyar irodalom jeles személye volt, aki megalapította iskolánkat. Méltán nevezhetjük őt példaképünknek. A gimnázium 210 éves múltja igazolja Révai állítását:

*"Minden nagynak apró a kezdete.*

*Minden idővel*

*S halkan vészen erőt, és gyarapodva terül."*

---

**Babos Anikó 9.A**

## Diákdiri Választás - akár a parlamentben

*"Főleg a tanárok aranyköpései tetszettek."*

Én, mivel elsős vagyok, még csak hallomásból ismertem ezt, az iskola életét megszínesítő eseménysorozatot. Az osztályok versengése óriási méreteket öltött, és egymást állandóan túlszárnyalva nyújtottak szórakozási és persze táplálkozási lehetőségeket az iskola többi tanulójának. Minden osztály mással és mással próbálta megnyerni a diákok tetszését, nem kis sikerrel. Ezt tetézni tudták azzal, hogy minden "verseny" fődíja egy-egy torta, ajándéktárgy, vagy akár egy hörcsög volt. Én külön szerencsésnek mondhatom magam, mert mindegyik osztály buliján ott lehettem. Mindegyik nagyon élménydús volt, és az összes osztály büszke lehet magára. Nagyon kitettek magukért mind zenei, mind egyéb téren. Nem szeretném kihagyni a választási újságokat sem. Nagyon szórakoztatóak és tanulságosak voltak. Főleg a tanárok aranyköpései tetszettek. (Ezért külön elismerés jár nekik!!!) Az osztályok nagyon nagy összetartozással szervezték a kampányaikat, és a sok fáradtság meghozat gyümölcsét. Amikor Kovács Csaba tanár úr felolvasta az érintett osztályok helyezéseinek sorrendjét, mindenki izgatott volt, és a győztes osztálynak ezúton is szeretnék megegyeszer gratulálni. De ez az elismerés a többi osztálynak is nagyon jogos. Remélem nem csak én éreztem jól magam, hanem az iskola összes tanulója. Azoknak, akik jövőre készülnek kampányolni, sok sikert kívánok, és HAJRÁ RÉVAI!

**Bakonyi Zsófia 9.A**

## Egy arc a Révaiból - Herold Eszter (minden lébe' kiskanál)

Szerintem láttad már a folyosón. Vagy a nevét a faliújságon. Vagy a Kikötő tartalomjegyzékében (Ha nem rémlik, nézz csak utána! A jelige: *Herold Eszter*). Vagy az Iránytűben. Szóval mindenből kiveszi azt a bizonyos részt - az ő részét -, a gondok oroszlánrészét, mindenhol ott van. Persze ha kerested már szünetben a 204-esben, idén a 104-esben, akkor tudnod kell: ez az egyetlen hely, ahol biztosan nincs. ("Itt van, csak éppen most nincs itt; üzeneteket 20 szóig átveszünk"). Rejtett, pontosabban szenvedő alanya a beszélgetésnek. Arra kért, hogy lehetőleg úgy írjam meg a riportot, hogy ne szerepeljen benne!?

**Ez a versírás ez komoly? Miért írsz verseket?**

Most éppen egyáltalán nem írok. Egyébként meg csak, mint egy tizenéves "lázázó". Az antológia előtt - az egy olyan nehéz időszak volt -, akkor írtam. Valójában félek, hogy nincs hozzá igazán érzékem.



*Herold Eszter*

**Csak a verseket szereted, vagy úgy általában az irodalmat?**

Úgy általában érdekel az irodalom, ezért is szeretnék magyar-német bölcsész szakon továbbtanulni. Sajnos inkább csak rövidebb lélegzetű novellákra, versekre van időm. Főleg Weöres Sándor, Baranyi Ferenc, Pilinszky a kedvenc.

**Elég sok mindenbe belevágtál már, rengeteg dologgal foglalkozol egyszerre, folyamatosan mindenfélét szervezel. Ha jól láttam, akkor most éppen táncot. Nem félsz attól, hogy kikészülsz?**

Inkább attól, hogy elveszek köztük...

**Mi mindent csináltál az elmúlt egy-két évben? Tánc, színjátszás, szavalás, zene, média, rajzolás stb. Mindenbe csak belekapsz, aztán hagyod?**

Sajnos, de így egyikből sem tudok profitálni. Ez mondjuk gyávaság is, mert nem merem egy miatt letenni a többit.

**Mit szeretnél még kipróbálni?**

Talán a fotózást, úgy komolyabb szinten.

**Nyelvek? Rémlik valami 3 hét Németország. Mintha fényképeket is láttam volna. Persze az a magyar-német szak is sugall e téren valamit...**

Igen, tavaly mázlim volt, és két évfolyamtársammal együtt, én is kijutottam Németországba egy pályázat segítségével. Igazán nagy élmény volt, mert képzeld, meg sem álltam Párizsig. Persze ebben sokat segített a család, akiknél a 3 hét alatt laktam. Nagyon megszerettem őket, azóta is tartjuk a kapcsolatot. Talán ez a nyári élmény volt az utóbbi löket ahhoz, hogy a magyar mellé a német szakot is válasszam.

**Sport? Labdába sem rúghat?**

Tánc. De inkább antisportoló vagyok.

**Úgy "hallottam", hogy elég szeszélyes vagy. Meg fogsz "komolyodni"?**

Biztosan. Ahhoz képest, hogy elsőben egy fanatikus, "szakadtgatyás" zeneimádó voltam... Mondjuk annak is megvolt a maga varázsa.

**Mi ugrik be elsőként erről a négy évről?**

Az emberek, akiket itt ismertem meg, akik arra vittek, amerre amúgy is menni szerettem volna...

**Kedvenc helyed a suliban?**

Nem mondom meg, hogy miért, de a második emeletről az elsőre vezető utolsó lépcsőfok.

**Értem, és hálából, amiért ilyen készségesen együttműködtél, ígérem, zárandokhelyé teszem...**

Prátser Anita

---

## Istenhit és a modern tudományok

Hogyan keletkezett a világ? Honnan van az ember? Mi a lélek? Ha ezeket a kérdéseket halljuk, rögtön filozófiák, filozófusok jutnak eszünkbe, pedig válaszokat keresnek ezekre a kérdésekre a "gyakorlati emberek" is: kutatók, kémikusok, fizikusok, orvosok, antropológusok stb. Ilyen és hasonló kérdések forogtak a fejünkben, amikor a Révai-napon beléptünk a 210-es terembe. És volt még valami, ami foglalkoztatott bennünket, az előadás címe. Így hangzott: *Istenhit és a modern tudományok*.

Vajon összegegyeztetni vagy szembeállítja őket az előadó. A meghívott vendég Dr. Bencze Kálmán volt, a Müncheni Orvostudományi egyetem professzora. A Révaiba csak egy évig járt, de állítása szerint négy évnyi emlék maradt benne az iskoláról. Münchenben sok orvos és kutató társával (közülük 11 Nobel-díjas), próbál előrejutni olyan fontos kérdésekben, mint a fentiek. Bemutatta a Föld keletkezését diaképeken, több szempontból is, aztán a végén feleltette a kérdést: De ki indította mindezt el? Beszél a dinoszauruszok hirtelen eltűnéséről, amit bizonyítottan nem kihalás, vagy degradálódás, hanem meteorbecsapódás okozott. A kérdés így hangzott: Talán az ember helyét készítették ilyen módon elő? Mesélt középkori, sőt későbbi boncolásokról, ahol a lélek mint a test szerves része nem került elő: Akkor hol van? Újabb téma volt, hogy miért ilyen tökéletes a Föld felépítése. Sok más érdekes adat közül, az maradt meg bennem, hogyha a tengerek 20%-kal mélyebbek lennének, akkor már nem tudna az ember a Földön élni. Sok dolog szóba került még: az IQ, az aura, a Biblia stb. és minden téma után egy kérdés állt. A professzor nyitvahagyott számunkra minden kérdést döntse el ki-ki hite, világnézete, gondolkodása szerint, hogy mit válaszolna rájuk. Biztos vagyok benne, hogy akik résztvettek az előadáson, foglalkoznak ezekkel a gondolatokkal, és még egyszer köszönjük Dr. Bencze Kálmánnak, hogy előadásával felhívta figyelmünket a világegyetem és az ember még felfedezésre váró titkaira.

Króneisz Orsolya

## A Révaiból a polgármesteri székbe

Közel negyven társammal érdeklődve vártuk a Révainapi előadást. Idén előkelő vendég érkezett iskolánkba, hiszen személyesen Győr első számú vezetőjének előadásán vehettünk részt. Horváth Péter igazgató úr köszöntője után, a polgármester nyomban belekezdett előadásába. Elsőként érdekes összehasonlítást hallhattunk Győr és Sopron eltérő fejlődéséről. A múlt század közepén, még a Bécshez közelebb fekvő Soproné volt a vezető szerep, de a XIX. sz. végén a győriek nyitottak a külső érdekek segítségével végrehajtható iparosítás irányába. Ezzel szemben a soproniak tartottak az idegen érdekek kedvezőtlen hatásától, ezért megpróbálták saját erőből finanszírozni a fejlesztéseket. Ez azonban azt jelentette, hogy nem tudtak végrehajtani, nagyobb mértékű iparosítást. Eközben Győrött megalapították a mai Szeszgyár, Rába elődjét. Azóta több újabb befektetési hullám is lezajlott a városban. Ezek közül az utolsó a 90-es évek derekán volt, és ennek részleteiről szólt az előadás második része. Ebben jelentkezett a világhírű Audi egy győri gyár-telep alapításának szándékával. Balogh József elmondta, hogy az ilyen kérelmek elbírálásánál, rendkívül körültekintően kell eljárni. Mint említette, az Audi szerette volna 6000 főre emelni dolgozóinak számát, de erre nem kapott engedélyt a várostól. Ezzel ugyanis az Audi előlépett volna a második legnagyobb győri munkáltatóvá. (Első a Rába), és így túl nagy lett volna a befolyása. (Nem is be-szélve, ha egyszer odébbállnak keletebbre.) A Philips nem kapta meg elsőre a letelepedési engedélyt, nekik előbb garantálniuk kellett, hogy saját gyártócsarnokot építenek. ("Így jobban meggondolják a költözést" B.J.). Az önkormányzat ezenkívül létrehozta az Ipari Parkot, ahol a kisebb vállalatoknak tudnak megfelelő helyet biztosítani. A park területén teljes az infrastruktúra kiépítettsége, így a lehető legjobb a feltételek. Megtudtuk ezenkívül, hogy a város ezentúl arra fogja ösztönözni a külföldi nagyvállalatokat, hogy a gyártó sorok mellett, kutatóegységeket is tele-pítsenek Győrbe. Ezzel a diplomások elhelyezkedési lehetőségei is javulnának. Az előadás további részében a polgármester úr válaszolt az írásban és szóban feltett kérdésekre. Hallhattunk a Virágos Győrért mozgalom újabb terveiről. Ezek között szerepel a Széchenyi tér felújítása, és egy új szobor felállítása a tér sarkán. Természetesen a belváros csinosítása nem válhat a peremkerületek rovására. Itt a bekötőutakat javították, valamint szeretnék elérni, hogy mindenhol be legyen vezetve a gáz. Szó esett még Győr testvérvárosairól, és az iskolák külföldi kapcsolatainak támogatásáról. Beszél arról, hogy napirenden van az iskola új épülete alatti rész beépítése, s ezt a város is támogatni fogja. A város ügyei után Balogh József mesélt révais éveiről. Kedvenc tantárgya a történelem volt. Ezt egy fordított órán még tanította is, feleltetett, ráadásul osztálytársainak ki is osztott néhány potya ötöst. Sajnos nem volt több idő a további történetek elmesélésére. Az eltöltött másfél óra után új tapasztalatokkal és érdekes, értékes információkkal térhettem haza, folytatni a 9 óra körül megszakított alvómat.

Póda Péter 12.F

## Így látjuk mi avagy CET-LIK gondolatok a diákdiri választásról

Révai Miklós Gimnázium

Miután a 101-esben két daliás úriember megkért minket arra, hogy számoljunk be a CET-LIK sikertörténetéről, ezért neki is láttunk egy cikk megírásának a kezdetektől egészen a győzelem pillanatáig. Nos, már majdnem félúton jártunk, mikor észrevettük, hogy amit éppen csinálunk, az dögunalom, és tuti, hogy úgy sem olvasná el senki, ezért csak kidobott oldalak lennének az Iránytűben... úgyhogy kiesztünk valami mást. Egy spontán ötlet nyomán készítettünk egy gyors közvéleménykutatást az osztályban. Mindenkinek le kellett írni (egy cetlire!) az első dolgot, ami eszébe jutott a kampányunkról. Ez már némileg színesebbé tud tenni egy cikket... íme:

*"A választás elején nem gondoltam volna, hogy nyerünk! A nevet az Ica találta ki az osztálykiránduláson."  
(Anett)*

Hát, a névválasztás bizony sok gondot okozott. Sok minden megfordult a fejünkben, pl. "eCementek", "Császár Me C-s", számtech osztály lévén "pedoFILE", "Kuka C O.K.?", "LazaC", "Hepatitis-C", stb..., de végül is sok vita után a kampány második napján a CET-LIK-re voksoltunk, és úgy tűnik, jó döntés volt. Szponzorunk egyébként ritka kevés akadt, ezért kénytelenek voltunk egy maroknyi saját forrásra támaszkodni, és köszönet illeti szorgos anyukáinkat és nagymamáinkat a sütikért, tortákért.

*"Eleinte részt sem szerettem volna venni a kampányban, de aztán valahogy mégis sikerült belekavarodnom..." (Papp Peti)*

Te, Peti, nem akarlak bántani, de az "újságját" az eléggé durva egy hiba, nem?... de mondjuk inkább meg se szólalok, aki a "kifejezést" két hónapon át "ly"-vel írta... A Petit külön köszönet illeti, mivel ő hozta össze némi virrasztás árán az újságot, és a pólóinkat is ő csináltatta... egyébként jómagamnak is volt egy-két álmatlan éjszakám a két VICCETLI miatt...

*"A tempera igen bűdös volt, a Petra rajza sikert aratott, közös bulin meg mi voltunk a némbőr ván, de főleg a Tuba volt a legnagyobb sztár. A tanárok arcára fagyott a negyven fokos melegben a mosoly. Ja, és ecetet rá!!!" (Tuba)*

Tubinak annyiban igaza van, hogy a tempera tényleg eszméletlenül bűdös volt, mikor a plakátokat festettük... meg sikerült mindig a nap végére akkora disznóólt csinálnunk, hogy szegény takarító néni foghatta a fejét.

*"Az előadás óriási volt...óriási nagy égés. De elvállaltam az érdekéért, persze nem túl önzetlenül. Egy korsó borostyánkő színű folyadék segített meghozni a nehéz döntést." (Zozó)*

*Mikor Mr. Di Caprio átnyújtotta nekem ezt a pár sort, kaján vigyorral az arcán mondta, hogy "Te, Laj, még lögsz egy sörrel!!!"*

*"A CET-LIK az autista gyerekek egyetlen fénysugarát jelenti. Mi érted vagyunk! Ránk számíthatsz!" Tólos Szilvi*

Ez tetszett, ezt muszáj volt belerakni...

*"Még soha nem volt ilyen jó az osztályközösség"*

*"Mindenkiben benn volt a győzni akarás"*

*"A mi osztályunkat a sok közös munka, az összetartás és a közös célért való küzdelem juttatta az első helyre"*

Na, ez az, amit úgy hívunk, hogy hanta. Ilyeneket csak azért mondunk, mert illik..., de volt azért olyan is, aki rátapintott az igazságra:

*"A külvilág számára, mi egy egészen jól összefogott osztálynak tűnhettünk, de ez valójában nem igaz. Az a 12-15 ember, aki lelkiismeretesen végiggűrítte a kampányt, jól fenntartotta ezt a látszatot. Ők jól érezték magukat, s ők tudták csak igazán értékelni a győzelmet..."*

Ez így igaz, ahogy van. Az életben meg kell tanulnunk, hogy egy közösségben sosem lesz teljes egység, mindig van, aki mást vagy egyáltalán semmit nem akar csinálni (ami egyébként mindenkinek szíve joga). Nálunk ennyi embernek sikerült összefognia, és csapatot alkotni... szerencsére ennyi is elég volt.

*"A délutáni plakátfestéseknél, mikor a többiek dolgoztak, mi (Krisz, T.Z., Farok, Szent ember) nem csináltunk semmit." Csóka*

De legalább őszinte volt... és ezek az emberek egyébként már csak a pusztá jelenlétükkel is sokat segítettek minket. De voltak, akik még ezzel sem járultak hozzá a kampányunkhoz...ugye, Écsi?

*"Kampány alatt is mindig nyolc után két perccel érkeztem..." Écsi*

Annyi azért a mentségére szolgál, hogy az utolsó másfél hétben nem is volt suliban...

*"Egyszer volt, hol nem volt, az óperenciás tengeren is túl, ahol a kurta farkú királyfi..., élt egyszer egy hamuba sült róka koma. Azt mondá egyszer a hétfejűnek: -Ej, te iciripiciri, miért éldegélsz te ilyen óperenciásan?!"*

*Ennyi!*

*Tubi kántinnyúd..." T.Z. és Kicsön*

Köszí, Kicsön, ennyi erővel akár a "Sárig eskit kígyóból" is leírhattál volna három strófát... Egyébként a siker kulcsa nálunk a röpközvélemény-kutatás után úgy tűnik, hogy nem volt más, mint:

*"egy tuti GOLYÓ-buli"*

*"az, hogy mi csináltuk a plakátjainkat"*

*"egy jó jelölt" - köszí, Zsolti*

*"a reggeli CET-LIK-tea" - amúgy az öt alkalomból, ötször sikerült levágni a biztosítékot, ezért vihettük a teafőzőket egy emelettel feljebb, a 2.C-sek termébe."az, hogy egyedi ötleteink voltak - például narancsos játékunk, a DOBÁLNA, és a züllöttebb révaisok körében igencsak népszerű volt a Fröccsuttalvány."az, hogy jól szerepeltünk a közös bulin"*

*"A nagy hang dominál, nem az ész! Azt a káoszt, amit láttam, még soha nem tapasztaltam, de a zseni a káoszban is felismeri magát, gondoltuk. Tévedtünk, de a mák az mák, és nekünk abból volt bőven..." Potyka*

A mák részével nem értek egyet. Hogy szoros legyen, egyetlenegy szavazattal akartunk nyerni, de ez sajnos nem jött össze... A Potyesznak is külön köszönet jár egyébként, mert ő találta ki a műsorunkat.

*"Buli, Fanta, haverok..."*

*Gut, besser, CET-LIK*

*Elrepült a bálna, és mi nyertünk!!!" Horváth Szilvi*

Való igaz, véget ért erre az évre a diákdiri választás, de ne búsuljatok, a CET-LIK különleges meglepetéseket tartogat számotokra az április 23-án tartandó diáknapon. Bizalmas 101-es belső forrásokból a fülünkbe jutott, hogy ebben is apró változások lesznek majd az előző évekhez képest, de azért továbbra is számíthatok a tanár-diák meccsre, tanárvetélkedőkre stb., de ez még a jövő zenéje... Már csak az maradt hátra, hogy köszönetet mondjunk mindazoknak, akik minket választottak, valamint acélidegzetű tanárainknak, akik tolerálták, hogy az osztály leengedett egy kicsit a kampányosdi alatt. A másodikosoknak mindent bele, és sok sikert a jövő évi választásokhoz!!!

---

Laj (Lados Balázs) 11.C

## Indulunk tovább - The truth is out there...

... Te figyelj, ugye azt a lányt hívják úgy, hogy... és azt, aki ott ül hátul ... aki most néz ki épp az ablakon ... ő melyik Évi? Ilyen és ehhez hasonló pusmogásoktól "hangos" az első év, első nap, első órájára kijelölt terem. (Valamiféle titokzatos, telepatikus erőnek köszönhetően aki mellé ebben a "döntő" órában leültünk, amellel többé-kevésbé négy éven át ki-tartottunk.) Megkezdődtek a félénk tapogatózások. -Jó reggelt! Eszti vagyok! És te ki vagy? Jóformán semmit nem tudtunk egymásról. De ez csak az első egy-két napról mondható el. Beindultak ugyanis a lázas megismerések és félreismerések, megszerettük egymást, úszkáltunk az édeskés semmittevésben. Bulikat szerveztünk és bulikba jártunk, voltunk félősek és fanatikusak, szorgosak és lusták is. Veszekedések és nagy gyónások egymás vállán, minden volt minálunk, de ezzel a mindennel együtt volt szép az első év. A másodikat már öntudatosan - igazi révaiként -, és persze valamivel fáradtabban kezdtük. Nem kényeztettek bennünket a tanárok, nem voltunk már kicsik, de még nagyok sem. A bulik folytatódtak, a barátságok mélyültek, vagy épp felszakadtak, szerelmek mentek-jöttek, és kiharcoltuk a háromnapos osztálykirándulást!!! Mintha most lett volna a tavalyi év... talán a legmozgalmasabb az összes többi közül (az előttünk álló felvételi-hajszát leszámítva...). "Túlvilági Szaxervezetet" alapítottunk, gyártottuk az ötleteket, össze is vesztünk ugyan, de többnyire együtt-működtünk, mozgalmunkhoz azonban a diákseregnek megközelítőleg csupán 0,8%-a kívánt csatlakozni. Kudarcot vallottunk, és kudarcot vallott az "új generáció" fantáziája is...

...Tulajdonképpen el is érkeztem a "mosthoz", az "itthez". Itt és most mi vagyunk a IV. A. Egy teljesen átlagos negyedikes osztály, aki most "zsepit" lobogtat felétek. Igen, nemsokára valóban eltűnünk mi is hirtelen... mint ahogy már sokan mások is előttünk. Annak idején mi integettünk utánuk hüppögve, most értünk kén' hullatni pár könnycseppet, feltéve ha kiérdemeltük, de ha nem, a gesztus akkor is igazán megható lenne. Az elmúlt négy évet hogyan is summázhatnánk?

*"...mindegy, darab-darab..."*

*"...gondolkodom, tehát ..."*

*"...szép volt, jó volt, köszönöm ennyi..."*

Sokakat szerettünk, és reméljük sokan voltak, akik szerettek bennünket. Közhelynek tűnik (mert az is), de számos tapasztalattal és élménnyel lettünk gazdagabbak révaiSOKKént. Érték minket csalódások, és voltunk sikeresek is (persze ez nem a kampányunkra vonatkozik, de ezúton is köszönjük szívből tanárainknak, hogy legalább ők ránk szavaztak!). Néha bosszantottunk másokat, s néha minket is bosszantottak. De azt hiszem, minden jóval-rosszal együtt szerencsésnek érezhetjük magunkat, hogy a Révai négy évig a miénk is lehetett. Tisztelt utódok! Szeressétek ezt az iskolát, mert csak belőletek építezhet, méltóvá kell válnotok hozzá (reméljük, nekünk sikerült...), és méltóvá kell tennetek a Révait saját jó híréhez, csak rajtatok áll, hogy merre tovább. ...és búcsúzik a IV.A.

Rossz lesz elmenni.

**Herold Eszter 12.A**



## Halál voltam

A tegnap búcsúzik tőled  
Lágy csókjaival, s kéjes sóhajjal  
Üdvözöl a ma.  
Csillagport tár eléd az égbolt,  
Feljő a hold, s tied az  
Éjszaka.  
Nappal a tükör nem te vagy,  
De ha belenézel, önmagad  
Látod,  
A holnap nyújtja feléd a kezét,  
A szerelem mezsgyéjén álom  
Vár ott.  
Aztán szemembe veszve tűnődsz  
Az élet létén, sodor  
Az apály,  
Forró üvegbe siklik tested,  
Fogva tar a bús  
Félhomály.  
Korbács szíja mélyed a húsba.  
Vér cseppen a fagyos  
Földre,  
Mossa a könny, s az élet  
Fájó valóságán sír  
A pöre.  
Még ver a szíved, ha nehezen is,  
Jő a csókokkal terhes  
Fájdalom,  
Ég a lelkem, és túl nehéz  
Gyilkosnak lenni, de  
Vállalom.

Kovács Julia 9.A

---

## Tárlat titokban

*"Amit el tudunk képzelni, azt le is tudjuk rajzolni. Ez törvény. Érvényes a legnagyobb művészekről a laikusokig mindenkire."*

### Amatőr profik-profi amatőrök?

Azt hiszem a válasz nagyon egyszerű, illetve könnyű a kérdés azon keveseknek, akik látták a révaisok tárlatát decemberben az ifjúsági házban. Majdhogynem titokban folytak a munkálatok, a rajzokat, festményeket szép csendben akasztották ki a falra. December 4-én mutatkozott be iskolánk, úgymond, a győri nagyérdeműnek. Nem voltak túl sokan, de akik eljöttek, nem bánták meg (talán). Sokan ballagnak köztünk a folyosón, akik hál' Istennek, amit elképzelnek, le is rajzolják. Aki nem volt ott, bánhatja. Magatok elé képzelni nehéz ugyan pár szócskát olvasván, de érdemes mégis megemlíteni a Lucától már megszokott tusrajz-fantáziákat, ágbogakat, indákat, madarakat, fákat. Uksi Eszter grafikai is ott lógtak a falon. Hogyan áll össze sok apró vonalból, négyzetből és karikából egy igazi szép nagy kép?! Sosem értettem, nem sikerült megfejteni. Kitaláltunk Vásárhely-imitációkat, portrékat, tájképeket és csendéleteket is. Egy fanatikus motorimádó, úgyhiszem, megfesthette élete álmát (az utolsó csavarig és egyéb alkatrészig, művészipar-beli...) Érdemes volt elidőzni kicsit a két IV.E -s lány (!) olajkölteményei előtt is... Ne

haragudjanak azon hasonlóképp nagy becsben álló alkotók, akiket név szerint nem említék, de nem tudtam minden nevet a fejemben tartani. Volt pár fotó, művészi kísérletek/próbálkozások, és Mészáros Apolka szobrai ott szobroztak vitrinekben a folyosón. Egyszóval: tobzódhatott a látogató, és bátran állíthatom: nem középszerű "kreálmányokkal" állt szemben. Nem lehet szavakkal leírni azt a sok kis keretbe foglalt csodát. Ne is kérjétek tőlem.

...Festmények olajjal, akvarellel, rajzok grafitfittal, szénrel és tussal, amit csak el tudtok képzelni...

Hiába, a fantázia határtalan, és ezzel, úgy tűnik, nemcsak a hírhedtebbnél hírhedtebb cégekkel fémjelzett profik vannak így.

---

## Soha nem vagy egyedül

Most itt állok egyedül, magamra maradtam. Sötét van körülöttem mindenhol, csak a csillagok halo vány ezüstje pislákol magasan, az ébenfekete éjszakában. Bárcsak elérhetném valamelyiket! Ó, bárcsak ne kínozna ez a végtelen, végtelen magány! Egy barátom egyik verse jutott eszembe, amint elindultam az úton, melynek kanyarulatait, bukkanóit ebben a sötétben nem is láttam. Címe: Minden elveszett. Így hangzik:

*"Lámpafénybe bújnék a tél elől.*

*Ha lenne lámpa.*

*S ha lenne tél."*

Ezek a szavak férköztek be a tudatomba, amint erőltlenül botorkáltam a kísérteties, fájó sötétségben. Félttem, fáztam... Hol van ez a barát? Hova tűnt el ő is, mint mindannyian? Miért maradtam hirtelen egyedül? Lerogytam a földre, üvegszilánkok roppantak térdeim alatt. Arcomat tenyerembe tettem, és éreztem, amint forró könnyeim melengetik merevre fagyott kezeimet. Üvölni akartam, de hangom nem engedelmeskedett akaratom parancsának. Így térdeltem tehát, mintha csak kegyes imát mormolnék a Mindenhatóhoz. Egyszer ismét felemeltem a fejem. Fényt láttam. Dereng talán? Közeleg a hajnal? Mi ez a hirtelen jött világosság? Felálltam a földről, fájt mindenem. Körülöttem még mindig ködös és sötét volt minden, de nem törődtem vele, eszemet vesztve rohantam a fény irányába, át a fákon bokrokon, nem gondoltam semmire. Sokszor elestem, legszívesebben összehúztam volna magam egy bokor alatt, aludtam volna, hogy mire másnap felébredek, fájó sebeim eltűnjenek, mintha sose lettek volna. De nem, én újra és újra felálltam, és csak a célt néztem magam előtt, a fényt... Az éltető fényt... Célhoz értem. Itt vagyok végre, meghódítottam minden csúcst, s tudom, hogy nemhiába küzdöttem... Félttem, fáztam, vérző sebeim fájtak, de itt vagyok. S előttem a jövő. Megtanultam a leckét, a tanulópenzt egy életre megfizettem. Küzdöttem, harcoltam önmagammal a világ ellen. De a büszkeség, ami előnti szívem, mikor győzelmemre gondolok, örökre kitörli elméből az összes átélt keserűséget, szenvedést. S valóban, milyen büszkeség azt mondani: én bizony elvégeztem az egyetemet.

Csak küzdeni kell.

Ha kell, önmagunkkal.

---

**Kovács Julia 9.A**

**Januári este**

Andalító muzsika dúdol,  
S ablakomhoz lépek, vajon miért?  
Majd két álmos szemem kibámul,  
Hozzászóltam, de rám se nézett,  
De nem lát, elvakítja a sötét.  
És körbe lábam hiába húzott,  
Hiszen akárhová is léptem,  
Lelkem szellők szárnyán égbe szállt,

Csak körbe-körbe vég nélkül repült,  
Megpillantottam egy csinos lányt;  
Hirtelen, a búzahajú lány  
S mögé lopódtam észrevétlenül.  
Eltűnt, s körülötte minden forma  
A szobám szokott részévé vált,  
Arcát nem láttam, háttal állt, s várt.  
De ablakomon feltűnt szép arca.  
Haja, mint búzarét aratáskor,  
Melyen ha szellőcske futott át,  
Szemkáprázón mámorítón táncolt.

**Tuba Kálmán**